

РЕШЕНИЕ

№ 705

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3301** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на О. В. Х., подадена чрез адв.М. П., срещу Заповед № РА-30-66/20.01.2023г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.225а, ал.1 ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж „Ремонт и приобщаване на част от тераса към апартамент № 1/801“, находящ се на втори покривен етаж в сграда с идентификатор 68134.601.1054.1, изградена в УПИ I-1054, кв.8, м.“Л. – Зона Г“ по плана на [населено място], одобрен с Решение № 4 по Протокол № 23/19.03.2001г. на СОС.

Жалбоподателят моли за обявяване нищожността на оспорената заповед като издадена от некомпетентен административен орган по съображения, че строежът, чието премахване е разпоредено с нея не е от четвърта категория. В условията на евентуалност моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че в случая са налице 2 констативни акта с абсолютно различно съдържание и констатации. Първият е Констативен протокол № 00142/08.11.2021г., съставен след извършена проверка на място, но същият жалбоподателят намира за незаконосъобразен предвид липсата на задължителни реквизити – не бил посочен извършителя на строежа, както и времето на извършването му. При издаване на заповедта административният орган се позовал на

втория констативен акт - № РПД22-ВК91-3379/24.08.2022г., който обаче бил съставен без да е извършена проверка на място и бил подписан от служител, който не е присъствал на проведения на 08.11.2021г. оглед. На следващо място се твърди, че заповедта е издадена без преди това да са събрани всички относими доказателства и без да са обсъдени възраженията на жалбоподателя. Не били взети предвид и съображенията, изложени от началника на РДНСК-С.. По отношение възражението за неправилно приложение на материалния закон се мотивира, че установеният при проверката навес представлява слънцезащитно съоръжение, което предпазва сградата от дъжд и сняг и попада в приложното поле на чл.151, ал.1, т.6 ЗУТ, съответно за направата му не се изисква одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж. Леката метална конструкция в дневната, определена като „емпоре“, според жалбоподателя също не представлява строеж по смисъла на закона, а представлява част от интериора и обзавеждането на имота. Навесът и емпорето според него не влияят върху конструкцията на сградата, не променят общите части и съответно не засягат интересите на останалите собственици в етажната собственост. Освен това от разпоредителната част на административния акт не ставало ясно коя точно част от терасата да премахне оспорвания при положение, че била закупена заедно с апартамент в този ѝ вид и съществувала в одобрения инвестиционен проект.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.П., която излага допълнителни съображения в писмени бележки. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, представен с административната преписка, оспорва нейната основателност като мотивира отсъствието на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. В съдебно заседание чрез юр.Г. моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Възражава срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 181, том IV, рег.№ 33546, дело № 681/19.11.2019г. жалбоподателят се легитимира като собственик на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.601.1054.1.55 с адрес на имота [населено място], район „П.“,[жк], [жилищен адрес]/801 с предназначение жилище, апартамент на едно ниво, с посочена в документа площ 197 кв.м, ведно със съответните идеални части от ПИ с идентификатор 68134.601.1054, целият с площ от 3589 кв.м.

По делото е приет като доказателство доклад за оценка на недвижим имот, изготвен по възлагане на Централна кооперативна банка АД, [населено място] с цел да се изведе индикативна пазарна стойност на недвижимия имот с оглед това той да послужи като обезпечение на банков кредит. Видно от този доклад към 14.10.2019г. част от покривната тераса от 49 кв.м е усвоена; в дневната стая е изградена конструкция на второ, допълнително ниво. Към оценката е приложен снимков материал /л.31 и сл./, като видно от снимките на л.32 емпорето е започнато, но не е

довършено, а на л.33 е показана терасата – усвоената и неусвоената ѝ част.

На 08.11.2021г. е извършена проверка на процесния строеж от служители на Район „П.“-СО в присъствието на жалбоподателя, при която е установено, че е изграден навес от дървена конструкция, покриващ терасата на апартамента, както и емпоре от метална конструкция в дневната като връзката между двете нива е осигурена посредством метално стълбище. За така установеното е съставен Констативен протокол № 00142/08.11.2021г., с който е предписано на жалбоподателя в 14-дневен срок да бъдат представени в деловодството на района строителни книжа за апартамента и доказателства за времето на изграждане на описаното в него.

Видно от приложените по делото строителни книжа сградата в УПИ I-1054, кв.8, м.“Л. – Зона Г“ по плана на [населено място] е изпълнена въз основа на одобрения на 27.02.2006г. инвестиционен проект и издаденото въз основа на него Разрешение за строеж № 144/02.03.2006г. от „ГМ РЕНТ“ ООД. Разрешението е издадено от главния архитект на СО за жилищен комплекс с обществено обслужване – първи етап. Сградата е въведена в експлоатация въз основа на Разрешение за ползване № ДК-07-С-423/26.11.2010г., издадено от началника на Сектор С. – РДНСК Югозападен район.

В изпълнение на даденото му предписание жалбоподателят е представил в районната администрация разяснения, в които посочва, че не оспорва констатациите по протокола, тъй като е закупил жилището с подобренията - навеса и емпорето, които са извършени от неговия праводател, не разполага със строителни книжа за тях като твърди, че такива не се изискват като се позовава на чл.151, ал.1, т.6 ЗУТ. Твърди също, че навесът и емпорето не засягат конструкцията на сградата. По делото е приложено конструктивно становище от 2021г. /без уточнена конкретна дата, но след 08.11.2021г./, съгласно което носещата конструкция на сградата има необходимата конструктивна сигурност за поемане на вертикални и хоризонтални товари.

С писмо изх.№ Към РПД21-ЕВ00-586-/5/ от 22.12.2021г. на кмета на Район „П.“-СО жалбоподателят е уведомен, че чрез приобщаването на част от терасата се увеличава полезната площ с 26 кв.м, което квалифицира изпълненото като надстройка, а изпълненото емпоре увеличава РЗП с 38 кв.м, както и че строежът е трета категория по см. на чл.137, ал.1, т.3 ЗУТ и следователно е от компетентността на ДНСК, поради което преписката се изпраща там.

С писмо изх.№ С22-12-00-179/09.02.2022г. на началника на РДНСК – С. кметът на Район „П.“-СО е уведомен, че на първо място е съставен констативен протокол, който може да послужи единствено като уведомление за установени нарушения, а на следващо място, че не се касае за пристройка и надстройка тъй като не се увеличава застроената площ, доколкото площта на терасата е включена в площта на жилището, както и че в случая остъкляването и приобщаването на част от терасата към жилището не може да бъде определено като строеж трета категория по см. на чл.137, ал.1, т.3 ЗУТ и следва да бъдат предприети действия по чл.225а ЗУТ.

Въз основа на горното от служители на отдел „Контрол по строителството“ при Район „П.“-СО е съставен Констативен акт № РПД22-ВК91-3379/24.08.2022г., в който е посочено, че строежът е собственост на жалбоподателя въз основа на представения нотариален акт, проверката на място е извършена на 08.11.2021г. и резултатите от нея са описани в Констативен протокол № 00142/08.11.2021г. Посочено е, че за извършеното не са представени одобрен проект и разрешение за строеж. Строежът е описан както следва:

Апартамент № 1/801 е изпълнен на кота +27,3м в сграда с идентификатор 68134.601.1054.1, изградена в УПИ I-1054, кв.8, м.“Л. Зона-Г“ по плана на [населено място]. Терасата на апартамента е с площ 73,68 кв.м, съгласно одобрената проектна документация и има изложение на север, запад и юг. Към момента на проверката е извършено остъкляване на част от терасата и приобщаване към апартамента. Освен това площта на терасата е разделена на отделни части с изградени стени, оформящи нови помещения. Изградена е Г-образна галерия над дневната апартамент. Строително-монтажните работи са извършени без изискващите се строителни книжа. Покривната конструкция е изпълнена над цялата площ на терасата, а остъкляването частично. Новоизграденият покрив и преградни стени /обозначено с цифра 1 на ръчната скица към КА/ са извършени откъм южната фасада на сградата, образувайки затворени пространства с площ 9,5 кв.м, придадени към спалните. Между новоформираните помещения и останалата част от терасата е осигурена връзка чрез врати. Площта на терасата, ориентирана на запад е покрита без да е монтирана дограма на парапета, а частта на терасата със северно изложение е преградена със стена без да е осигурена връзка между отделните части и достъпът до тази част е възможен само през помещенията. Новата покривна конструкция /означено с цифра 2 в ръчната скица/ е изградена от метални профили и дървени плоскости. Върху парапета на терасата са монтирани метални колони и профили, служещи за опора на покрива. Съобразно одобрената проектна документация сградата е съставена от шест типови етажа и два покривни. Подобренията на откритата използваема площ на терасата са надстроени върху предпоследен /покривен/ етаж от съществуващата сграда, над помещенията на ап.704, който е собственост на лицето, подало жалбата, във връзка с която е извършена проверката. Изградената в дневната галерия /обозначена с цифра 3 на ръчната скица/ е от метална конструкция и има Г-образна форма, разделяща помещението на две нива. Тя увеличава полезната използваема площ на апартамента с около 38 кв.м. Връзката между двете нива е осигурена посредством метално стълбище. Според посочените от собственика данни апартаментът е придобит в текущия му вид. С оглед времето на извършване на строежа – след 2001г., предвид издадените строителни книжа /описани по-горе/, е прието, че спрямо процесния строеж са неприложими разпоредбите на § 16, ал.1 ПР ЗУТ и § 127, ал.1 ПЗР ЗИД ЗУТ.

Заклучено е, че извършеното строителство не попада в условията на чл.151 ЗУТ и са нарушени чл.137, ал.3 и чл.148 ЗУТ като представлява незаконен строеж съгласно чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ. Посочено е, че сградата, в която се намира процесния апартамент е трета категория, а строежът е четвърта категория съгласно писмо изх.№ С22-12-00-179/09.02.2022г. на началника на РДНСК – С..

Констативният акт е връчен по реда на § 4 ДР ЗУТ чрез залепване на съобщение на вратата на апартамента на жалбоподателя на 17.11.2022г. и му е връчен препис лично на 18.11.2022г. В срока по чл.225а, ал.2 ЗУТ жалбоподателят е подал възражение срещу констатациите в него като е посочил, че не е установено времето на извършване на строежа и не е посочен неговия извършител, че не е необходимо одобряването на инвестиционен проект и издаването на разрешение за строеж, по арг. от чл.147, ал.1, т.12 и чл.151 ЗУТ.

При идентичност на описанието на незаконния строеж и направените за него правни квалификации от ответника е издадена оспорената в настоящото производство заповед, връчена на жалбоподателя на 06.03.2023г. Жалбата срещу нея е заведена при

ответника на 16.03.2023г.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице А. А., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

При огледа на място, извършен на 06.01.2024г., вещото лице е установило, че терасата, която по проект е с площ от 73,68 кв.м.и е открита по проект, в действителност е покрита с носеща метална конструкция, която е захваната към фасадните стени (колони) с анкери, а от външната страна металната конструкция стъпва чрез метални колони от кутиеобразен профил завършващ с пета (планка) отдолу върху каменната шапка на съществуващия масивен парапет, към който петите са анкерирани. Покривът на навеса е изпълнен от OSB плоскости и хидроизолация отгоре. Външният контур на навеса изцяло покрива цялата открита тераса от север, запад и юг и е на височина 1,50м над съществуващия парапет. Част от площта на покривната тераса (от юг) е преградена с напречни преградни стени с вградени двукрили врати и е затворена над балконския парапет със стени и дограма, като по този начин една част от терасата остава отворена навън, а в другата са обособени 1/ трапезария с размери 5,50м/2,40м в частта пред част от дневната и кухненския бокс и 2/ склад /стая/ с размери 3,70м/2,40м в частта, граничеща със склада. Монтирани са улуци, от които чрез водосточни тръби водите се отвеждат в канализационната инсталация вътре в терасата. Парапетът на откритата тераса по проект е ажурен, но в действителност е масивен, като в този си вид е изграден преди издаване на разрешението за ползване от 2010г.

В частта на дневната покривната плоча на сградата по проект е задигната и като нейно продължение над откритата тераса от запад има стоманобетонова пергола. В дневната до западната фасадна стена светлата височина е около 4,45см. В дневната е изпълнено „Г“ образно емпоре /открита галерия или полуниво над високо помещение, вътрешен балкон/ с размери дължина до западната фасадна стена 9,63м и ширина 2,33м и по южната стена дължина 3,00м и ширина 1,91м. Емпорето е изпълнено от носеща метална конструкция на височина 2,41м от пода на дневната. Светлата височина от пода на емпорето до тавана от запад е 1,90м-1,66м, а в частта до южната фасада покривът се скосява в посока изток и в най-ниската си част височината е около 1,00м. Към дневната по вътрешния контур на емпорето е монтиран метален парапет. Достъпът е чрез вътрешна вита стълба, позиционирана в югозападния ъгъл на дневната. Носещата метална конструкция на емпорето е изпълнена от метална скара и колони. Подовата конструкция на емпорето е захваната към фасадните стени и към метални колони, които стъпват в долната си част на пода в дневната, а в горната са захванати (анкерирани) към тавана на дневната. Подът е от ПДЧ плоскости върху металната скара, вата и гипскартон отдолу.

Най-общо строежът представлява „Изграден навес над цялата площ на откритата тераса към ап.1/801 от север, запад и юг с обособяване на две затворени пространства (трапезария и склад/стая) с обща площ от около 22 кв.м с размери 9,20м/2,40м и изпълнено емпоре в дневната с площ около 28,20 кв.м в рамките на съществуващия обем на дневната. Така описания обект, по отношение на навеса и обособяването на двете помещения в частта на предвидената по проект откритата тераса, според вещото лице представлява строеж по смисъла на § 5, т.38 ДР ЗУТ, за изграждането на който са необходими строителни книжа в това число одобрени инвестиционни проекти и

разрешение за строеж. Според експерта разпоредбата на чл.151, ал.1, т.6 ЗУТ е неприложима към конкретния случай тъй като не е налице остъкляване на балкон или лоджия, а покриване на открита тераса. Строежът е четвърта категория, съгласно чл.137, ал.1, т. 4, буква „д“ ЗУТ. Гореописаните СМР - навес над открита тераса с обособяване на две затворени помещения и емпорето в дневната не са предмет на одобрения проект, по който е изградена сградата. Съгласно приложените по делото чертежи на фасади юг, север и запад се установява, че кота корниз на фасада юг е +28,55м, от север е 28,18м и от запад е 28,52м. Котата на стрехата на изградения навес над откритата тераса е ~ 29,75м. (27,30м. котата на етаж +2,45м височината на навеса спрямо пода =29,75м), следователно кота корниз е променена (завишена) и е в отклонение от одобрените строителни книжа по издаденото Разрешение за строеж № 144/02.03.2006г. на главния архитект на СО.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Оспорената заповед представлява индивидуален административен акт по см. на чл.214, т.3 ЗУТ и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Жалбата е подадена от лице, което е адресат на акта и чиято правна сфера е неблагоприятно засегната от него, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване по чл.215, ал.4 ЗУТ, с оглед данните за съобщаване на акта и датата на подаване на жалбата.

Въз основа на това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран, е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Предмет на оспорване е издадена от главния архитект на Столична община на основание чл.225а, ал.1 ЗУТ заповед за премахване на незаконен по см. на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ строеж.

Строежи, според легалната дефиниция на § 5, т.38 ДР ЗУТ, са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл.74, ал.1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

От описанието на разпоредените за премахване обекти, дадено в заповедта, както и от това, направено от вещото лице в приетото заключение на съдебно-техническата експертиза се установи, че процесният „Ремонт и приобщаване на част от тераса към апартамент № 1/801“ представлява строеж по смисъла на легалната дефиниция – преустройство със смяна на предназначението на част от терасата към апартамента, както и изграждането на вътрешен балкон в дневната. Строежът е определен от вещото лице като такъв от IV-та категория по см. на чл.137, ал.1, т.4, б.„д“ ЗУТ – реконструкция и основен ремонт на строежите от тази категория и вътрешни преустройства на сградите от първа до четвърта категория, с които не се засяга конструкцията им. Предвид установеното по делото, а именно, че с извършеното

преустройство на терасата с промяна на предназначението ѝ в една част не се засяга конструкцията на сградата, съдът приема този извод за съответен на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.225а, ал.1 ЗУТ кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл.225, ал.2, или на части от тях. Правомощията си по посочената разпоредба кметът на СО е предоставил на главния архитект на общината със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. /т.1.46 от нея/, приета като доказателство по делото.

С оглед това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в пределите на предоставената му власт и не е налице основание за обявяване на нейната нищожност, обратно на твърденията на жалбоподателя.

Оспорената заповед е издадена в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните реквизити, регламентирани в чл.59, ал.2 АПК, доколкото приложимият специален закон не поставя различни специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са фактическите основания за издаване на оспорения акт, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за законосъобразност по отношение приложението на материалния закон. От фактическа страна заповедта е мотивирана с отсъствието на строителни книжа, което е квалифицирано като нарушение на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 ЗУТ, определящо строежа като незаконен по см. на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ. От правна страна актът е основан на разпоредбата на чл.225а, ал.1 ЗУТ, от която ответникът черпи правомощията си.

Заповедта е издадена при спазване на общите административнопроизводствени правила, регламентирани от АПК, както и след изпълнение на предвидената в специалния закон процедура - административното производство е образувано със съставянето на Констативен акт № РПД22-ВК91-3379/24.08.2022г., връчен на жалбоподателя като му е предоставена възможност за подаване на възражение, от която той се е възползвал, с което е спазено изискването по чл.225а, ал.2 ЗУТ. Неоснователно намира съдът възражението, че за образуване на производството са съставени два констативни акта. Както е посочил и началникът на РДНСК-С. констативният протокол, при нормативно установено в чл.225а, ал.2 ЗУТ изискване за образуване на производството въз основа на констативен акт, има единствено уведомителна функция. От друга страна след като вече е била извършена проверка на място, резултатите от която са обективирани в констативния протокол, не е необходимо извършването на повторна такава за съставянето на констативния акт. Констативният протокол има характера на официален документ, установяващ конкретни релевантни към спора обстоятелства като неговите констатации не бяха оспорени от жалбоподателя. На трето място жалбоподателят не оспорва, че строежът към датата на проверката на място и датата на съставяне на констативния акт се намира в същото състояние, описано в констативния протокол. Последното се потвърждава от извършения оглед от вещото лице, отразен в приетото заключение на експертизата. На четвърто място началникът на РДНСК-С. и

главният архитект на СО в настоящото производство не се намират в отношения на субординация, за да съобразява последния изразеното становище в писмо изх.№ С22-12-00-179/09.02.2022г.

При издаване на оспорената заповед съдът намира, че ответникът е приложил правилно материалния закон.

Както се посочи процесният строеж е такъв от IV-та категория, съответно по арг. от чл.137, ал.3 вр. чл.148, ал.1 ЗУТ за извършването му се изисква одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж.

По делото се установи, а и не се твърди от жалбоподателя, да са одобрявани строителни книжа. Отсъствието на одобрен инвестиционен проект и издадено разрешение за строеж квалифицира строежа като незаконен по см. на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ и съответно подлежащ на премахване по реда на чл.225а, ал.1 ЗУТ – въз основа на заповед на кмета на общината, с оглед категорията му по чл.137, ал.1 ЗУТ.

Исключение от посоченото правило законът предвижда, когато незаконният строеж има статут на търпим. Търпимите строежи са регламентирани в две разпоредби - § 16, ал.1 ПР ЗУТ и § 127, ал.1 ПЗР ЗИД ЗУТ като определящият приложението им критерий е времето на извършването им. В първия случай, за да са търпими незаконните строежи, те следва да са изградени до 7 април 1987г. и да са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон. Във втората хипотеза строежите следва да са били изградени до 31 март 2001г. и да са били допустими по разпоредбите, които са действали по времето, когато са извършени, или по действащите разпоредби съгласно този закон.

От доказателствата по делото и приетото заключение на съдебно-техническата експертиза се установи, че процесният строеж е извършен след въвеждане в експлоатация на сградата въз основа на издаденото разрешение за ползване от 2010г. С оглед времето на изграждане изключенията, предвидени с разпоредбите на § 16, ал.1 ПР ЗУТ и § 127, ал.1 ПЗР ЗИД ЗУТ са неприложими. Предвид това е ненужно обсъждането на въпроса дали извършеното приобщаване на част от терасата надвишава допустимата кота корниз, т.е. извършване на преценка за съответствие на незаконния строеж с предвижданията на действащия ПУП.

Неоснователно намира съдът и възражението, че в констативния акт и оспорената заповед не е посочен извършителя на строежа. Премахването е възложено в тежест на жалбоподателя, който е собственик на процесното жилище и съответно лице, за чиято сметка се осъществява принудителното премахване, по арг. от чл.225а, ал.5, т.5 ЗУТ.

Въз основа на изложеното съдът намери жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено на 100 лева, на основание чл.24 НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал. АПК, с оглед фактическата и правната сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК,
Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. В. Х. срещу Заповед № РА-30-66/20.01.2023г. на
главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА О. В. Х., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в
размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от
съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния
административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по
реда на чл.137 АПК.

Съдия: